

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۰/۲۲

لیکوالان: داکتر محمد حسین پاپلی یزدي
او داکتر فاطمه وثوقی
پښتو ژباړه: ع. ا. نجات

لویه تلوسه

دوېمه برخه

په منځني ختيځ کې د اوبو لگښت

د منځني ختيځ ونډه د نړۍ له خورو اوبو څخه %۱ ده چې دغه مقدار د نړۍ د %۵ جمعيت ترمنځ ویشل کېږي. لدې امله، اوبه په منځني ختيځ کې يوه مهمه ستراتيژيکه سرچينه ده. وړاندوينه شوې ده د عربي هيوادونو د اوبو لگښت به تر ۲۰۲۵ کال پورې د هغو اوبو دوه برابره شي چې طبيعت د دوی په واک کې ورکړې دي. د عربو اتحاديې د رپوټ له مخې د عربي هيوادونو له دريو دوه برخه يې په کال کې د سړي په سر له ۱۰۰۰ مترو مکعبو کمې اوبو په واک کې لري.

د منځني ختيځ په محدوده کې ټول مهم رودونه د هيوادونو ترمنځ کم له کمه له يوې يا څو پولو تېرېږي چې له هغې ډلې ډجلې او فرات سيندونه خليج فارس ته تر رسيدو پورې د منځني ختيځ څلورو هيوادونو يانې ترکيې، سورېې، عراق او ايران له پولو تېرېږي. کله چې په پېلېځ (لومړني) هيواد کې اوبو څخه ډېره گټه اخيستنه د نوموړي هيواد د سياست په عنوان اجرا کېږي ښکتنې پراته هيوادونه به د اوبو له کمښت سره مخامخ شي او يا به په پاسنيو هيوادونو کې د اوبو ککړتيا، کوزني هيوادونه د سالمو اوبو له لرلو محروم کړي. اتکل شوی چې د منځني ختيځ هيوادونو د اړتيا وړ %۵۰ اوبه له گاونډيو هيوادونو يا له نورو هيوادونو څخه تامينېږي. په منځني ختيځ کې پر ډجلې او فرات سيندونو سربيره د اردن رود هم د اردن هاشمي، فلسطين او اسرائيلو تر منځ د اختلافونو سرچينه دی.

د اوبو ډيپلماسي

د اوبو ډيپلماسي د نړېوالو اوبو پر سر د برخورد او خشونت يا د تفاهم او مديريت د بالقوي توان په مانا ده چې پدې وروستيو کې ډيره زياته د پاملرنې وړ گرځېدلې ده. د اوبو ډيپلماسي د گډو گټو هيوادونو له ځواکمنتيا سره تړاو مومي چې لېواله دی د خپلو گډو اوبو سرچينې هغه شان مديريت کړي چې سياسي نظره يو پايداره وضعيت رامنځ ته شي. يانې د اوبو شريکي سرچينې، پرته له هر ډول لالچ او شخړې، لوريو ترمنځ يا د اوبېرخه والو(حقابه وړونکو) لوريو ترمنځ د کاريدو وړ وگرځي. لدې امله « د اوبو په ډيپلماسي کې انعطاف» له بدلونونو سره جوړجاړي او سمونتيا لپاره د انسانانو او ژوند چاپېريال د پېچلي توان په مانا دی. « د اوبو په ډيپلماسي کې اغيزمنېدل » (زيان گالل) هيوادونو ترمنځ د اوبو د گډې گټې اخيستو په نظامونو کې د سياسي شخړو د خطر په مانا دي.

په ورته حال کې د اوبو ډيپلماسي د جغرافيه له نظره کېدای شي د پوليزو گډو گټو اوبو له مديريت کولو څخه پراخ تعريف شي. ځينو هيوادونو خورو اوبو ته د لاسرسي خپلې موخې د خپلو رودونو او د گډو گټو اوبو له محدودې څخه پراخې او لويې ټاکلې دي. د اوبو ډيپلماسي کېدای شي د يوه هيواد ټولې اوبيزې موخې حتی سهيل قطب کنګلونو ته او يا هغو اوبو ته لاسرسي چې شمال قطب ته توپيري، راونغاړي. زمونږ موخه په دې کتاب کې دا دی چې د ايران د اوبو ډيپلماسي بايد، د نړۍ په ټولو لويو وچو کې ان په سهيلي قطب کې، د نړۍ خورو اوبو څخه يوې برخې ته سولمنه لاسرسي راونغاړي.

پدې اساس هغه هیواد دېر بریالی دی چې نرمښت (انعطاف) د زیان گالني ځایناستی کړي. چې لاندې ځانگړني ولري:

- پدې برخه کې نړیوال قراردادونه او بنسټونه ولري.
- د بین المللي همکاریو او مشارکت په پروژو کې مخینه ولري.
- د همغږه شویو نړیوالو پروژو یو تاریخکوټی ولري.
- په معمولی توگه مثبتیتی نړیوالی اړیکې ولري.
- له لوړې کچې اقتصادي پراختیا څخه برخمن وي.

بله خوا هغه شرایط چې زیان او اغېزمنېدو پر لور کېدون مومي عبارت دي له:

- د ژوند چاپېریال اړوندچټک بدلونونه
- د جمعیت چټکه وده او یا ناهمغږه اقتصادي وده .
- یو اړخيزي پراختیايي پروژې
- د یوه بنسټیزه شوي جوړښت نشتوالی
- گاونډیو سره د ناوړه اړیکو درلودل
- اقلیمی طبیعي بدلونونه، د سیلاونو او توفانونو پېښوونکی وړښتونه او د پرله پسې وچکالیو بیلگی.

په نړی کې د اوبو پر سر اختلافونه

اوبه یوه حیاتي او بی جوړې سرچینه ده. چې هیڅ ځایناستی ورته نشي اټکل کېدی. د اوبو کمښت، د نوې زیرې په پیل کې، د انسانانو د مهمې برخې ژوند له گواښونو سره مخامخ کړی دی. او اوبو ته مخ په زیاتیدونکې اړتیا، د لگښت د بیلگو (الگو) بدلون، د طبیعی سرچینو له منځه تلل او د بیابانونو پراختیا، ککرتیا او د مناسبو بیخ بناو نشتوالی بشر د اوبو د نړیوال کرکیچ پر لور بیایي.

یونسکو د خوړو اوبو د کمېدو د اهمیت په دلیل، د اوبو بیعه څو ده تر نامه لاندی په مقاله کې، زیار ایستلی د اوبو په ودې حال کې کرکیچ ته خیر او هغه تر پاملرنی لاندی ونیسي. دغه فرهنگي سازمان یوسلو پنځوسو پوهانو ته د دغه کرکیچ د څیړنی لپاره بلنه ورکړه. پدې لیکنه کې د اوبو د بین المللي بازار په شتون او دولتونو ترمنځ د راکړه ورکړې په امکان خبرې شوي دي. او پر دغه ټکي ټینگار شوی چې کمشبرخلک د خوړو اوبو په لږوالي پوهیږي. خلک نه پوهیږي چې د ځمکې غونډارۍ (کره زمین) ۵ / ۹۷ سلنه اوبه تروې دي. او یوازې ۵ / ۲ سلنه یې خوړي دي چې لدې ۵ / ۲ سلنی کابو ۷۰ سلنه یې په قطبونو او کنګلیزو سیمو کې دی.

نومیالي انگریز جغرافیه پوه پیټر هاکت په خپل فرضي موډل کې د اوبو په تړاو، د دولتونو په اړیکو کې دلانجو د پېښېدو لاملونو له ډلې، څلورو موردو ته اشاره کوي. یانې د اوبو د وپش کړنې، پوله جوړونکی رودونه، په بل هیواد کې موجود اوبه خور ځایونه او سمندری پولې د هیوادونو او گاونډیانو په اړیکو کې اغیزمنې بولي. هومر ډېکسون باور لري چې راتلونکي جگړي او مدني او ټولنیز خشتونونه به په عمده توگه د اوبو، خوړو، ځنگلونو او د کب نیولو د سرچینو له کموالي راتوکيږي.

نازلی چورسی او رابرت نورث باور لري چې: لومړی او دوهمه نړیوالې جگړې په عمده توگه د کم پیدا او نه تجدیدیدونکو سرچینو پر سر رامنځ ته شوي. دا مهال څه موډرن هیوادونه او څه د دریمې نړی هیوادونه چې سخت له تجدیدیدونکو سرچینو سره تړلي دي د دواړو سرچینو پر سر به یوبل سره په نښتو کې ښکېل وي. د منلو ده چې دغه نښتې به تجدیدیدونکو سرچینو لپاره ډېرې نه وي. خو وضعه به د اوبو په اړه بیله وي ځکه چې د نړی له ۴۰ سلنی څخه زیات جمعیت د هغو ۲۱۴ شریکو رودونو په حوزه کې ژوند کوي چې ټول یې اوبو ته، حتی په نظامي ځواکونو کې د تولید او کارونې لپاره، اړتیا لري. همدې امله وو چې، د ۱۹۹۵ کال د اگوست په ناسته کې، د نړیوال بانک نایب ریس اسماعیل سراج الدین د ژوند چاپېریال د مراندو او ولیو په اړه اعلام وکړ چې « د راتلونکې پېړی جگړې به د اوبو پر سر وي، نه د نفتو په سر» (حافظ نیا – نیکبخت، ۱۳۸۱).

نړیوال لید له مخې د اوبو پر سر د شخړې او اختلاف پوتنشل پدې دلیل دي چې د اوبو بین المللي (نړیوال) قانون چې د اوبو پر کارونې او گټې اخیستو څار کوي، ډېر کمزوری لیکل شوی، ضد اونقیض دی او د اجراکولو ضمانت نلری. لدې امله کومه د حیرانتیا خبره نده چې د اوبو پرسر دعاوې یوه اوږده مخینه لري او هماغسې چې ځینې یې وړاندوینه کوي په ۲۱ مه پېړی کې د اوبو پر سر جگړه نه تمکیدونکې ده. خو پدې اړه دغې پوښتنې ته چې په ۲۱ مه پېړی کې جگړې په اټکلي توگه ولی د اوبو پر سر دي ځواب لا نده ورکړل شوی.

د امریکا ارگون ایالتی پوهنتون په یوې درې کلني تحقیقاتي پروژه کې په تیرو ۵۰ کلونو کې د اوبو پر سر د جگړې یا د همکاری موضوع، څېړلې ده .

د يوه اطلاعاتي بانک د تحقيق بنياد، اوبو پر سر د اختلاف او شخړو د ټولو پېښو او يا د همکارۍ او د تفاهم د قرارداد په برخه کې دی. (Wolf et. al 2003). پدې مطالعه کې، د اوبو پر سر د ۱۸۳۸ په شمېر مخامختياوي يا روغې جوړې (تفاهمونه) تر څېړنې لاندې نيول شوي دي چې د دوو يا څو هېوادونو ترمنځ ټکر او شخړې ته او يا تفاهم او قرارداد تړلو ته رسيدلي دي. له دغې څېړنې څخه تر لاسه شوی پایلې په لاندې شرحه دي:

الف - په نړيوالو (بين المللي) حوضو کې اختلاف او شخړې لپاره د موجود پوټنشل پر خلاف، تاريخي پلوه د پېښو په شمېره کې د شخړو پرتله د تفاهم او همکاريو نتيجه خورا زياته ده. له ۱۹۵۰ کال څخه د اوبو پر سر د شخړو او اختلاف يوازي ۳۷ مورده په تاوتریخوالي اوبنتي دي چې له دی ۳۷ مواردو څخه ۳۰ مورده يې د خپلو گاونډيانو له کوم يوه يا نورو هېوادونو سره د اسراييلو په نښتو پورې تړاو لري. البته گاونډيانو سره د اسراييلو د جگړې د پلمې لاملونه نور دي. او له هغو مواردو څخه يو يې اوبه دي. دغه خشونتونه په لويو اړخونو کې په ۱۹۷۰ کال کې پای ته رسيدلي دي. په دی اساس که چېرې اسراييل استثنا کړو د اوبو پرسر ټولې نښتې د نيمې پېړۍ په اوږدو کې ۷ مورده ته رسيدې. منځنی ختيځ څخه بهر د نښتو موارد يوازي ۵ مورده ول حال داچې له ۱۹۵۰ کالونو څخه د تفاهم او د همکاريو تړونونه ۱۵۷ مورده ته رسيدلي. تاريخي پلوه د اوبو پر سر ثبت شوي رېښتيايي جگړه هم يوازي د دجلې او فرات د سيند جگړه وه چې ۲۵۰۰ مخکې له ميلاده د دوو محلي حکومتونو ترمنځ پېښه شوي ده (Wolf 1999).

د نړۍ په ټول تاريخ کې اوبو پر سر اختلاف او شخړې لپاره، ۵۰۷ پېښې او د اوبو پر سر د لاسليک شويو تفاهم ليکونو شمير، ۱۲۲۸ پېښې ثبت شوي دي. پر اختلافونو د تفاهمونو د شمير مخکيوالی په ډاگه کوي چې اوبو پر سر تاوتریخوالي (خشونت) او شخړه نه عقلاني دي، نه جغرافيه يي نظره اغيزمنې دي او نه يې اختلافي لورو لپاره، اقتصادي پلوه، کومې گټې درلودلې دي.

بايد پام مو وي چې اوبو پر سر تفاهم يا يوازي اوبو لپاره دي يا د اوبو پر سر د تفاهم ترڅنگ نورو مواردو ته هم پاملرنه شوې ده. خو د اوبو پرسر جگړه بنايي اوبه پلمه وي جگړه په آره توگه د نورو مسئلو پر سر وي. نو لدې امله د ۵۰۷ او ۱۲۲۸ دوو عددونو کيفيت يو شانی نه دی.

ب - د سياستوالو د اورينو غورځو پرځو پر خلاف چې ډېرې يې پخپله هغوی لپاره د کور د ننه کارول کيږي، د اوبو د اختلاف په باب ډېرې نړيوالې پريکړې خورا نرمې او سولمنې وي. د اختلافونو ۴۳ سلنه د دوستانه خبرو اترو په بڼه او يا حد اکثر د وينايزه غورځو پرځو په صورت وي. که د دواړو لوريو بل مخ. يانې رسمي دوستانه ويناوي او رسمي غير دوستانه ويناوي پر دغو امارو ورزياتي کړو. ټولې رسمي خبرې اتري په ټوله کې ۶۲٪ ته رسيدې. لدې امله کابو د ټولو پېښو دوه پر درې هغه يې په وينايزه بڼه دي او د تحريم دوه پېښې هم ترسره شوي دي (Wolf 1999).

ج - اوبو سره اړوند خبرواترو په اړه زياتره موارد په همکاري بدل شوي او لفظي يا سياسي ټکر نه دی رامنځ ته شوی. په همکارۍ د بدل شوي پېښو بريدکچه ډېر پراخه ده. دغه همکاريگاني د اوبو کيفيت او کميت، اقتصادي پراختيا، د اوبو برېښنا پراختيا او د گډو مديريتونو په مواردو کې ترسره شوي دي. په پرتليزه توگه د ۹۰ سلنه په توننو او شديدو شخړو اوړيدلو پېښو، د اوبو کيفيت او د هغه بيخ بنايي جوړښتونو ته زيان اړولی دی. پر دی سربيره سختو نظامي عمليات، (د شخړې تر ټولو بد ډول) نورو دلایلو له مخې د بيخبنايي تاسيساتو د ويجاړېدو او د اوبو د کمي او کيفي راتېټېدنې لامل شوی دی.

د - په گډو حوضو کې د اوبو موضوع، د هېوادونو ترمنځ هم د ناکرارۍ او هم د وحدت لامل شوي ده. اوبه کولای شي هم بني اړيکې په ناوړه اړيکو واړوي او هم کولای شي بدې اړيکې لا نوره هم بدې کړي او هم کيدی شي د سولې او دوستۍ زمينه شي.

د اوبو قضېې له پېچلتياو سره سره، نړيوالی اوبه په هغو حوضو کې چې نسبي توگه له شريکو او معتبرو کاري ډلو او بنسټونو برخمنې دي هېوادونو ترمنځ د اتحاد او همکارۍ په يوه عامل بدلې شوي دي. تاريخي تجربه شپې چې د اوبو بين المللي شخړې ان د ميرځمنو او دښمنو هېوادونو ترمنځ د هوارۍ وړ دي. ځينو متخصصو هېوادونو کله چې د اوبو د همکارۍ په تړاو خبرې کړي دي او هوکړې ته رسيدلي دي دښمني يې د گډو همکاريو د بنسټونو په رامنځ ته کولو سره، په دوستۍ بدله شوي ده.

د مکونگ کميټه د بيلگې په توگه دولتونو ترمنځ د يوه بنسټ په توگه د لاووس، کمبوديا، تایلند او ويتنام دولتونو له خوا په ۱۹۵۷ کال کې تشکيل او دغو هېوادونو د گډو کميټو له لارې د ويتنام د جگړې پر مهال خپل مالومات او اطلاعات د اوبو په برخه کې يو بل سره مبادله کول. اسراييل او اردن هاشمي د جانسن د مذاکرو له وخته له ۱۹۵۳ تر ۱۹۵۵ کالونو کې په پټه يو بل سره د مذاکرې ميز تر شا ناست دي که څه هم سياسي پلوه دغو دواړو هېوادونو له ۱۹۶۸ تر ۱۹۹۴ پورې يو بل سره د جگړې په حال کې پاتې شوي دي.

د سند رود کميسيون ان د هند او پاکستان ترمنځ دوي مهمې جگړې هم تيرې کړي دي. اوبو پر سر د سيند د پاسنيو او کوزنيو هېوادونو د جگړو باوجود د نيل سيند ټولو ۱۰ حقا به لرونکو هېوادونو د ۲۱ پېړۍ په لومړۍ لسيزه کې د هېوادونو لوړپوړيو مقاماتو په کچه په مذاکراتو لگيا دي څو د همکارۍ يوه حوضه رامنځ ته کړي.

په جنوبی افریقا کې کله چې محلي جگړو دوام درلود، د رود د حوضي یو شمیر هوکړه لیکونه په ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ لسيزو کې لاسلیک شول. که څه هم لاسلیک شوي هوکړه لیکونه محلی جگړو په وخت کې زیات کاریدونکي نه وو او د نښتو له پای ته رسیدو وروسته دغه هوکړه لیکونه هیوادونو ترمنځ د همکاریو یوه مهمه کارتوگه (کرنلاره) ده. په سهیلی افریقا کې هم د جگړې د بندیدو له وخته، د اوبو له مسئلو سره اړوند همکاریگانی پدې توانیدلی دي چې سیمه کې د تیکامونی او پایښتمني سولې اډانه رامنځ ته کړي.

البته دا شیبه د اوبو د سیاست رغونه په نړیوالو اړیکو کې د یوه ضرورت په توگه نه منظورېږي. او نورو مسلو سره په پرتله کې، لکه بیخبنایي سرچینو (لکه نفت) او یا جیو پولیتیکي کنترولونې (لکه د سویز کانال یا د فارس خلیج کنترول په څېر)، د هیوادونو په ډیپلماسی کې ځای نلري. د منځني ختیځ پولي اړوند شخړو سره په تړاو کې چې هلته قامي، ایډیالوجیکي، ملي او مذهبي یا ضد دیني لانجې ترسترگو کیږي، د اوبو ډیپلوماسی د پولي اړوند شخړو او لانجو په غځېدو یا مخنیوي کې مهم نقش درلودلی دی.

کال تر بله نړیوالو سیندونو څخه د ښاري صنعت، کرنې او د ژوند د چاپیریال چارو په برخه کې گټې اخیستو لپاره د اوبو غوښتنه مخ په ډېرېدو دی. لدې امله هغه هیوادونه چې له شریکو اوبو گټه اخلي (رودونه، بحیرې او ځمکې لاندې شریکې اوبه) تل د پولي اړوند لانجو تر اغیزو لاندې وي او پولیزو مخامختیاو څخه د هغوی اغیزمنېدل، چې ډېر ځلي د اوبو او هوا له بدلیدو او وچکالیو سره زیاتوالی پیداکوي، هماغه شان دوام لري. نولدي امله په گډپولیزو او له پولي آخوا اوبو پر سر شخړو او لانجو باندې څارنه او د مخامختیاو او لانجو وړاندوینه او کمښت، راتلونکي انسان او د ژوند چاپیریال لپاره اصلي موضوعگاني جوړوي.

آسیا د نورو لویو وچو پرتله لا زیات کېدای د خوړو اوبو په رانیولو کې لانجو، سیالیو سره لاس او گریوان شي. ځکه چې پدې لویه وچه کې د اوبو د غوښتمني ډېروالی او د اوبو ککړتیا زیاته بیښیږي. په آسیا کې د اوبو مدیریت پدې دلیل پېچلی اوستونځمن دی چې بیلابیل هیوادونه اوبو ته د متفاوتې پراختیا له مخې اوبو ته جلا جلا او متفاوتې اړتیاوې لري.

د گډو اوبو له سرچینو څخه د کار اخیستو ننگونې خورا پېچلې دي. د پراختیا له موجودو ستونځو یوه بې د برابرې او تیکاموني گټې اخیستو گډ میکانیزم دی ځکه په هغه چاپیریال کې چې بیلابیلی سیاسي نظریې او فرهنگونه او متفاوت پراختیایي موخي موجودې دي د تفاهم رامنځ ته کول ډېر ستونځمن کار دی.

بله ستونځه له یوې اوبیزې سرچینې څخه د اوبېرخی (حقابې) اخیستونکو هیوادونو مسئلو ته رسیدگي لپاره د یوه جوړښت او ځانگړی مرجع او ټاکلي ځای او د یوه حقوقي او رسمي سیستم تاسیسولو ستونځه ده، چې وکړای شي په ډېره ښه توگه توپيرونه درک کړي. ساري په توگه ملگرو ملتونو سازمان اېټمي مسئلو ته رسیدگي لپاره ځانگړی جوړښت لري. خو اوبو لپاره د اېټمي انرژي په کچه کوم جوړښت نلري.

لېدل کیږي چې اوبو پر سر شخړې پراخیدو په حال کې دي. او اړینه ده چې ملگرو ملتونو سازمان له لوري اوبو په باب اختلافونو او شکایونو ته رسیدگي لپاره یو ځانگړی جوړښت رامنځ ته شي. همدا اوس اوبو او اوبلارو سره اړوند مسئلې او ستونځې لکه د نړیوالې محکمې، یونسکو، د ژوند چاپیریال سازمان، نړیوالې هوا پیژندنې سازمان (W.M.O)، نړیوالې روغتیا سازمان په څېر د بیلابیلو نړیوالو مراجعو له خوا پلټل کیږي.

حقابه لرونکي هیوادونه تر ډېره بریده د سترو او ځواکمنو هیوادونو له ښکیلاکگر سیستم سره مخامخ دي او د پاسنیو او کوزنیو هیوادونو حق ته پاملرنه نه کوي. دغه زور سیستم باید اېسته شي او پر ځای یې په برابرې یا هوکړه شوي گټه اخیستنه او گډو همکاریو کې د هیوادونو حقونه په پام کې ونیول شي. په آسیا سیمه کې د گډ پولیزه اوبو د مدیریت په پار، هم ځمکې د پاسه او هم ځمکې لاندې گډو اوبو، لدې ډلې د اوبه توپېدونکو حوضو، دځمکې لاندې اوبو، بحیرو او باتلاقونو، گډ پولیزو اوبو او له یوه هیواده بل هیواد ته د لیریدونکو اوبو باثباته ساتنې او مواظبت لپاره، د همکاریو یو عملي چوکاټ، اړین دی.

اوبه، د نورو لگښتیزو (مصرفي) سرچینو پر خلاف، د ټولني د فعالیتونو ډېری اړتیاوې له بیولوژیکي برخو رانیولې تر اقتصادي عملیاتو، ښکلا پیژندنې او معنوي فعالیتونو پورې رانغاړي. که چېرې اوبو ته د لاسرسی په مکان او زمان کې بدلون راشي د اوبو مدیریت به نور هم ستونځمن شي. کله چې د اوبو کموالی رامنځ ته کیږي، قانون ته نه پاملرنه، ځانغوښتنه او د اوبو پر سر اختلاف بیښیږي. لدې امله اوبه نشي کېدی یوه منظره مدیریت شي بلکې د اوبو مدیریت څو منظوره دی او د رقابتي گټو پراساس یې برنامه جوړیږي. په هر هیواد کې، دغه گټې کېدای شي د ښاري یا د کرنیزو مصرف کوونکو، د اوبیزې برېښنا انرژي، د تولیدوونکو، د صنایعو دځواندانو او د ژوند له چاپیریال څخه د ساتنې کارکوونکو گټې راونغاړي. اوبو ته د لاسرسېدو په سیالي کې د برخو ترمنځ د تفاهم په کچه او په یوې برخې د بلې برخې په برلاسي منلو پورې او یا په هره برخه کې د مصرف کوونکو له شمېر سره تړاو لري. سطحې اوبه او ځمکې لاندې اوبه کله چې له بین المللي پولو تېرېږي کېدای شي د سیمې په تیکاو او ثبات کې بې شمېره لانجې رامنځ ته کړي ځکه چې سیاسي مسئلې د اوبو پر اړتیاو لومړیتوب ترلاسه کوي.

د ډیپلماسی تاریخ په ډاګه کوي کله چې د پولی د اختلاف او شخړو پوتانشیل په تیره بیا د شریکو اوبو په اړه ډېر وي، د خبرو اترو او ګډو همکاريو چمتووالی د پولی د شخړو په حل کې ډېر اغیزمن دی. په نړی کې ۲۶۰ شریک (نړیوال) سیندونه موجود دي چې د دوو یا څو هیوادونو ترمنځ شریک دي. ګنشمېر ځمکې لاندې ګډپولیزه اوبیزې سرچینې هم شته چې دا مهال ناپېژندل شوي پاتې دي. تاریخي مطالعې ښيي اوبو پر سر د کم شمېره جدي نښتو پر خلاف، دغه حیاتي تومنه کولای شي په راتلونکي کې د ډېرو شخړو او اختلافونو سرچینه وګرځي.

پدې اساس د دې کتاب یو وړاندیز دا دی چې:

ملګرو ملتونو سازمان دې د اوبو چارو او سرغړونو ته، د اوبو د سرچینو پراختیا، انجواګانو NGO رامنځ ته کولو، په نړیواله کچه د اوبو رسونکو او حقابه رسونکو تشکیلات، د سرچینو او تاسیساتو د پراختیا نړیوال بانک او نړیوالو اوبیزو حوضو ګډې پراختیا لپاره یو نوی جوړښت جوړ کړي.

البته چې موجود تشکیلات د دغو کارونو یوه برخه اجراکوي خو اوسنی جوړښت او اعتبارات نه یوازې بسندوی او ځواب ویونکي ندي بلکې د ملګرو ملتونو سازمان د بیلابیلو واحدونو ترمنځ ویشل شوي دي.

نور بیا

د ګډو اوبو حقوقي نظریې